

які і зараз значні (в середньому втрати і витрати води досягають 40%) та обмежить можливості підприємств з підвищення рівня якості послуг, що дуже актуально. Достатньо сказати, що у 2012 році стовідсоткове забезпечення послугами цілодобового водопостачання існувало лише у Волинській, Харківській областях та м. Київ. У 5 областях та м. Севастополь він знаходився в межах від 90 до 100. У 6 областях забезпеченість цілодобовим водопостачанням становила - 60-90 %; ще у 6 областях - 25-50 % та у 3 областях - 5-20 %. Загальна протяжність мереж у 2012 р. в цілому зменшилась на 593 км. до 135958 км. Але з них потребувало заміни 51855км. або 38,1%, а замінено протягом року лише 999 км. або 1,9%.

Таким чином, у ситуації що склалася необхідно забезпечити, насамперед, наявність технічної можливості надання послуг. Недопустити руйнування систем тепло- водо постачання, водовідведення та енергопостачання. Для цього необхідно на усіх без винятку підприємствах комунального господарства ввести оплату послуг за двоставковим тарифом у якому одна частина платежів буде забезпечувати потенційну можливість отримання споживачем послуг незалежно від їх обсягу, інша - буде залежити від обсягів споживання. Систематизація підходів до оплати послуг потребує також і вдосконалення підходів до боржників, що накопичили значну заборгованість за спожиті комунальні послуги (станом на 01.01.2015р. у розмірі 13 млрд. грн. при середньому рахунку за послуги ЖКГ у 695,2 грн.). Необхідно контролювати: по-перше, наявність боргу перед усіма комунальними підприємствами одночасно; по-друге, насамперед, добиватися відсутності боргу за першою складовою двоставкового тарифу.

УДОСКОНАЛЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ ЖКГ

Ю.В. СИДОРЕНКО, аспірант
*Харківський національний університет
міського господарства імені О.М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Революції, 12
sydorenko_yu@mail.ru*

В умовах сьогодення Україна знаходиться в складній ситуації через необхідність закупки енергоносіїв за кордоном. Актуальність вирішення питання вразливості державної промислово-економічної політики щодо забезпечення енергоресурсами набуває вирішального значення, адже ця проблема стосується усіх сфер, враховуючи житлово-комунальне господарство, як основу цивілізованої й розвинутої держави.

Важливою умовою енергетичної безпеки України є перебудова економіки на засадах імплементації політики енергоефективності та створення стійкого й діючого економічного механізму енергозбереження.

Формування економічного механізму енергозбереження житловими підприємствами є надзвичайно актуальним та передбачає застосування нетрадиційних (альтернативних) та відновлюваних джерел енергії (НВДЕ).

Нетрадиційне (альтернативне) та відновлюване джерело енергії – спосіб, пристрій чи споруда, що дозволяє одержувати електричну енергію, замінюючи традиційні джерела. До альтернативної енергетики відносяться: геліоенергетика, вітроенергетика, альтернативна гідроенергетика (приливні, хвильові електростанції, використання енергії малих рік), використання енергії біомаси, геотермальна енергетика.

Розвиток нетрадиційної енергетики передбачає значні капіталовкладення. Це свідчить про необхідність державної підтримки масштабних енергетичних проектів. Розвинуті країни світу приділяють значну увагу НВДЕ в своїй енергетичній політиці.

У Китаї до 2050 року може сформуватися енергосистема, в якій будуть домінувати поновлювані джерела енергії (досягнуть 60% в енергобалансі). Данія має намір до 2050 року повністю перейти на невичерпні енергоносії, а Німеччина - збільшити їх частку в структурі енергоспоживання до 60%. Коста-Ріка повністю перейшла на поновлювані джерела енергії. Варто відзначити, що Коста-Ріка не стала першою країною в світі, яка на 100% забезпечує себе відновлюваною енергією: такого показника досяг острів Бонер, заморська територія Нідерландів в Карибському регіоні.

Україна має значний технічно досяжний енергетичний потенціал відновлюваних джерел енергії, який, за даними Інституту відновлюваної енергетики НАН України, становить близько 50% загального енергоспоживання в Україні. Для успішної реалізації Національного плану дій з відновлюваної енергетики до 2020 потрібно близько € 17 млрд. Щоб залучити приватних інвесторів вкладати кошти у відновлювану енергетику, з липня 2014 уряд прийняв цілий ряд стимулюючих законодавчих актів.

Отже, проведений аналіз ситуації на українському ринку альтернативної енергетики свідчить про необхідність удосконалення економічних механізмів енергозбереження на усіх рівнях функціонування, акцентуючи увагу на житлово-комунальній галузі, як одній з найбільш неефективних користувачів ресурсів. Це визначає необхідність більш глибокого осмислення сутності поняття «механізм», удосконалення існуючого законодавства у напрямку запровадження механізмів стимулювання компаній, що працюють на відновлювальних джерелах енергії, розробки та впровадження економічних механізмів енергозбереження, враховуючи міжнародний досвід застосування альтернативних енергетичних джерел.